

Ο Παναγιώτης Κουρουμπλής και το όχι στο Μεσοπρόθεσμο...

«Πατέρα, είσαι πολύ μάγκας», του είπε ο γιος του Λευτέρης όταν μπήκε στο σπίτι. «Δεν μπορώ να γλιτώσω από τη σκιά σου» πετάχτηκε η κόρη του Κατερίνα. «Έχω έναν καθηγητή στη σχολή που είναι λίγο ανάρχας και μου είπε: 'Ο πατέρας σου είναι πολύ δυνατός!'»

Κάπως έτσι υποδέχτηκαν τα παιδιά του πρώην πλέον βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ, Παναγιώτη Κουρουμπλή τον πατέρα τους, μετά την αρνητική ψήφο στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα. Ο πολιτικός που έχασε το φως του παίζοντας στα παιδικά του χρόνια με μια γερμανική χειροβομβίδα πήρε πενήντα χρόνια μετά την εκδίκησή του από τους Γερμανούς. «Είπα 'όχι' σε αυτό που πίεζαν, ήθελαν και απαιτούσαν. Έναν λαό δεν μπορείς να τον προσβάλλεις».

Το συνεργείο της γερμανικής τηλεόρασης μπαίνει στο γραφείο του για να του πάρει συνέντευξη για τη στάση που κράτησε στη Βουλή και η νεαρή δημοσιογράφος επιχειρεί να ξεκινήσει την κουβέντα μαζί του ρωτώντας τον για τον τρόπο με τον οποίο έχασε την όρασή του. Η απάντησή του την παγώνει χωρίς να ξέρει πώς να διαχειριστεί την απρόσμενη εξέλιξη. «Φεύγοντας οι Γερμανοί στην Κατοχή, όχι μόνο δεν μας πλήρωσαν τις αποζημιώσεις και τα δάνεια, αλλά μας άφησαν και μερικά δώρα, μερικές χειροβομβίδες σκόρπιες στην Ελλάδα. Πολλά παιδιά που ήμασταν στη Σχολή Τυφλών χάσαμε το φως μας από γερμανικές χειροβομβίδες, ξέρετε». Παρά τη συγκινησιακή φόρτιση, ο τόνος της φωνής του παραμένει σταθερός και σε κανένα σημείο δεν «τσακίζει», όπως ακριβώς και κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στη Βουλή την περασμένη Τετάρτη.

Η ζωή του βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας άλλαξε δραματικά στα 10 του χρόνια. Όπως αναφέρει το «Πρώτο Θέμα», υπήρξε μέλος μια παιδικής παρέας που έπιασε στα χέρια της ένα σιδερένιο αντικείμενο και θέλησε να το κάνει παιχνίδι της. Κανένα από τα 7 παιδιά δεν κατάλαβε ότι ο πόλεμος που είχε τελειώσει χρόνια πριν θα δήλωνε «παρών» στο χωριό του Αγρινίου μέσω μιας σκουριασμένης χειροβομβίδας. Ο Παναγιώτης της τετάρτης τάξης είναι ο πιο μικρός και ο πιο περίεργος. Τα γέλια σταματούν ξαφνικά. Μια λάμψη σβήνει για πάντα το φως από τα μάτια του. «Πρώιμα κλήθηκα να πάρω αποφάσεις πολύ σημαντικές που θα όριζαν το μέλλον μου». Το 1965 πηγαίνει στη Σχολή Τυφλών στην Καλλιθέα, όμως λόγω της ηλικίας του αναγκάζεται να παρακολουθήσει τα μαθήματα της αντίστοιχης σχολής στη Θεσσαλονίκη. «Αυτοεξορίστηκα. Ο πατέρας μου έκατσε τρεις μέρες. Όταν έμαθα εκεί ότι μπορώ να σπουδάσω δικηγόρος, ήταν η πρώτη επανάσταση που έγινε μέσα μου. Απελευθερώθηκαν δυνάμεις, πείσμα».

Αυτές τις μέρες ο Π.Κουρουμπλής παραχωρεί τη μία συνέντευξη μετά την άλλη στα διεθνή μέσα ενημέρωσης. Στο γραφείο του έχουν παρελάσει έως τώρα Αμερικανοί, Γάλλοι, Γερμανοί, Ιταλοί, Φινλανδοί και Ιάπωνες δημοσιογράφοι, ενώ η σχετική λίστα αναμένεται να μεγαλώσει το προσεχές διάστημα. Αν και δηλώνει ότι δεν περίμενε τέτοια ανταπόκριση τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδας, κρατά τις ένθερμες αντιδράσεις των πολιτών προς το πρόσωπό του. «Σταματάνε τα αυτοκίνητα στο δρόμο και μου φωνάζουν 'Γεια σου, άρχοντα!'» Παραμένει ΠΑΣΟΚ αφού «το Κίνημα δεν το χαρίζω σε κανέναν. Δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Ούτε του Γιώργου Παπανδρέου. Μπορεί να είναι ο γιος του ιδρυτή του κόμματος, αλλά κι εμείς είμαστε πολιτικά του παιδιά».

Όσο για τη στάση που θα κρατήσει στη Βουλή από εδώ και πέρα λέει: «Θα στηρίξω επιλεκτικά ό, τι κρίνω ότι είναι χρήσιμο και ό, τι δεν είναι, θα το σφυροκοπώ». Όσο για τους ανθρώπους που έχουν έρθει αντιμέτωποι με αντίστοιχες περιπέτειες με τη δική του και όχι μόνο, στέλνει το εξής μήνυμα μέσω του «ΘΕΜΑτος»: «Το αναπότρεπτο τέλος στη ζωή δεν είναι ο θάνατος, αλλά η παραίτηση».